

Neděle 12. po sv. Trojici
Mk7,31-37
23.8.2026

Pozdrav:

Milost vám a pokoj od Pána našeho Jezu Krista.
Láska a milosrdenství rozhojněny budiž.

Introit:

Dodejte síly ochablým rukám, pevnosti kolenům klesajícím.
Tehdy se rozevrou oči slepých a otevrou se uši hluchých.
Tehdy kulhavý poskočí jako jelen a jazyk němého bude plesat.

Píseň: 51

Čtení: Mk1,40-45

Píseň: 258

Kázání: Mk7,31-37

Zanechali jsme Ježíše na území mimo dosah krále Heroda v oblasti Týru. Z území Týru se Ježíš vrací do rodné Galileje. Uzdravil dceru Syrofeničanky z její posedlosti.

S návratem do Galileje nepospíchá. Nejprve jde na sever, místo aby směřoval přímo na jih ke Galilejskému jezeru. Jde asi den cesty směr Sidón. Potom zamíří na východ. Následně zamíří již na jih, ale vezme to oklikou přes územím Dekapole.

Otálí? Bojí se Heroda? Nebo chce kázat i v pohanských městech, aby i tam poznali sílu jeho moci? Každopádně jde územím pohanů, kde po jeho smrti vzniknou první křesťanské sbory.

Možná, že Ježíš váhá vstoupit na území krále Heroda. Kdesi u Galilejského jezera se setkává ze zástupy. *Přinášejí k němu hluchého, špatně mluvícího, a žádají ho, aby na něj položil ruku.* I když přichází do Galileje z úplně jiné strany než z ní vyšel, neujde pozornosti. Opět ty zástupy, které chtějí uzdravit.

Galilea nezapomněla. Jako by pro Galileu byl Ježíš jenom léčitелеm, který uzdravuje jejich nemocné.

Ježíš bere hluchého pryč ze zástupu. Vždy mi vrtalo hlavou, jak to udělal. Přece všudypřítomný zástup se vždy na Ježíše tlačil a nechtěl jej propustit. Ježíš nechce, aby byl chápán jen jako léčitel.

Jako by Ježíš mluvil s hluchým znakovou řečí. Dotýká se jej na místech, která jsou nemocná. Neptá se nemocného na nic. Pravděpodobně by hluchý Ježíše ani neslyšel, když je hluchý. Pravděpodobně by špatně mluvícímu Ježíši ani neuměl odpovědět.

Pohlédl k nebi, zavzdychal a povídá: Effata, což znamená: Otevři se. Estevadzen – povzdechl, zasténal, zaúpěl, těžce oddychoval, tak lze přeložit toto slovo. Ježíš neuzdravuje jen tak mimochodem, jen jako by se nechumelilo. Uzdravování je pro Ježíše namáhavé. Dá to dřinu. Ježíš při uzdravování úpí, funí, možná, že mu i stéká po zádech pot. To je jedna stránka Ježíšova uzdravování; jako by zápasil s temnými silami.

Co je možná méně patrné, je Ježíšova nesmírná solidarita s nemocným. Nejenže Ježíš rozmlouvá svými dotyky s nemocným jeho řečí, ale tím, že se hluchého dotýká, mu dává kus ze sebe.

Do úst, které nemohou mluvit, Ježíš vkládá slinu ze svých úst. Do uší hluchého vkládá svůj prst. Jako by Ježíš hluchému předával vlastní mluvení i vlastní slyšení.

V příběhu uzdravení malomocného, který jsme četli jako prvé čtení, se Ježíš dotýká malomocného. V příběhu ženy trpící krvetokem dojde též k dotyku Ježíše s nemocnou. Nejde jen o běžné uzdravení, rutinní záležitost, automatické činění.

Ježíš vstupuje v těchto příbězích na samý práh pekla. Nakazí se Ježíš od malomocného tím, na co malomocný umírá? Stane se Ježíš nečistým? Stane se Ježíš rituálně nečistým, když se rituálně nečistá žena dotkla jeho pláště?

Ježíš říká Effata, otevři se. Otevři se, ať mohu vstoupit. Effata, otevři se, ať mohu být u tebe hostem. Effata, otevři se mému mluvení. Effata, otevři se, abys slyšel, co říkám.

A hned na to se otevřel jeho sluch a rozvázalo pouto jazyka, a mluvil správně. Sluch i jazyk se uvolnil, otevřel. Může nastat komunikace. Je to návrat mezi lidi. O Bohu a Ježíši nyní může slyšet, ale i o něm mluvit.

Přehojně se divili a říkali: krásně to všechno udělal, i hluchým udělá, že slyší, a nemluvícím, že mluví. Údiv není jen z uzdravení.

Začíná se naplňovat zaslíbení. Slepí vidí, hluchí slyší, špatně mluvící mluví. Nejde jen o tělesné vidění, slyšení, mluvení. Ježíš svou solidarizací s člověkem proměňuje naše vidění, slyšení i naše koktání a zadržávání, když nám otevře smysly, abychom dovedli dobře naslouchat Ježíšovým slovům.

Pane, prosíme, nechť nad naší slepotou, hluchotou zazní tvé Effata. Kéž se uvolní náš zrak i sluch, aby oči viděly tajemství tvé oběti a vzkříšení. Aby naše uši zaslechly dobře tvá slova. Prosíme, dej, abychom o tobě mohli vyprávět druhým. Věříme, že ty jim oči, uši i jazyk otevřeš pro tajemství tvého království.

Amen.

Píseň: 717

Poslání:

Nic není skrytého, aby to jednou nebylo zjeveno, a nic nebylo utajeno, leč aby vyšlo najevo.
Kdo má uši k slyšení, slyš!

Požehnání:

Pokoj Boží, kterýž převyšuje všeliký rozum,
hájití bude srdcí vašich i smyslů vašich v Kristu Ježíši.
Amen.

Píseň: 409